

Sygn. akt XI Ka 714/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Sędzia SA w SO Tamara Pawlak

Protokolant: sekr. sąd. Daniel Dobosz

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2014r.

sprawy **P. P.**

obwinionego z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego R. Z.

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 30 kwietnia 2014r. sygn. akt VII W 357/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę P. P. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Białej Podlaskiej do ponownego rozpoznania.

XI Ka 714/14

UZASADNIENIE

P. P. obwiniony był o to, że: w dniu 28 stycznia 2013 roku o godzinie 10:20 w miejscowości M. pow. (...) na skrzyżowaniu ulic (...) z (...), kierując samochodem osobowym marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował szczególnej ostrożności i wykonując manewr skrętu z ulicy (...) w ulicę (...) nie zachował bezpiecznej odległości od pojazdu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowanym przez R. Z. doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem, tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w.

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej obwinionego P. P. uniewinnił od popełnienia zarzuconego mu czynu, zaś poniesionymi wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł **pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego** zarzucając:

1. obrazę prawa procesowego, a mianowicie przepisu art. 8 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w związku z art. 7 kodeksu postępowania karnego, przez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że „w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów nie było możliwe bezsporne przypisanie obwinionemu P. P. zarzucanego mu wykroczenia”;
2. obrazę prawa procesowego, poprzez zastosowanie art. 8 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w związku z art. 5 § 2 kodeksu postępowania karnego

i wnosząc o:

- zmianę wyroku Sądu I Instancji poprzez uznanie winnym obwinionego P. P. dokonania zarzucanego mu wykroczenia i skazania go na karę grzywny w wysokości 500 zł;

- zasądzenie (przyznanie) na rzecz oskarżyciela posiłkowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego (wynagrodzenia pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego) za II instancję, według norm obowiązujących;

ewentualnie o:

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w zakresie zgłoszonych zarzutów i alternatywnego wniosku odwoławczego o tyle, o ile wynika z nich, iż dokonana przez sąd I instancji ocena dowodów nie uwzględnia wymogów art. 7 k.p.k. (poprzez odesłanie z art. 8 k.p.s.w.) a także o ile skarżący kwestionuje przyjęcie przesłanek z art. 5 § 2 k.p.k. (poprzez art. 8 k.p.s.w.).

Analiza okoliczności i dowodów w sprawie prowadzi do wniosku, iż Sąd Rejonowy uchybił wymogom art. 7 k.p.k., z którego wynika, iż sąd winien kształtować swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenionych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Również uzasadnienie wyroku nie odpowiada wymogom art. 424 § 1 k.p.k. (poprzez art. 82 § 1 k.p.s.w.) zgodnie z którym sąd winien wskazać, jakie fakty uznał za udowodnione a jakie nie udowodnione na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Z uzasadnienie wyroku wynika, iż sąd uznał za wiarygodne zarówno zeznania świadka R. Z. jak wyjaśnienia obwinionego P. P. i na tej podstawie ustalił stan faktyczny (k.85 verte) mimo, iż różnią się one od siebie diametralnie a każdy z nich przedstawia odmienny przebieg zdarzenia drogowego będącego przedmiotem osądu.

Stanowisko to nie wytrzymuje krytyki: sąd nie dokonał de facto analizy istotnych w sprawie dowodów, uchylił się od rzeczowej, rzetelnej ich oceny powołując się na przepis art. 5 § 2 k.p.k., który w żadnej mierze nie może mieć zastosowania w sytuacji procesowej w niniejszej sprawie, w której skompletowany został obszerny i wyczerpujący materiał dowodowy.

Już te uchybienia skutkują stwierdzeniem, iż wyrok uniewinniający- jako conajmniej przedwczesny- nie może się stać, toteż Sąd Okręgowy uchylił go a sprawę obwinionego przekazał sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy ponownie przeprowadzi postępowanie dowodowe: przesłucha obwinionego (o ile nie skorzysta on z prawa do odmowy wyjaśnień), świadków, dokona analizy i oceny ich zeznań zgodnie z wymogami art. 7 k.p.k., w powiązaniu z dowodami nieosobowymi i na tej podstawie ustali nie budzący zastrzeżeń stan faktyczny; uzasadnienie wyroku (o ile zostanie sporządzone) winno odpowiadać wymogom art. 424 § 1 k.p.k.

Końcowo, odnosząc się do zasadniczego wniosku odwoławczego stwierdzić należy, iż nie mógł on zostać uwzględniony z oczywistych powodów: merytorycznych (przedwczesność) ale przede wszystkim proceduralnych – art. 454 § 1 k.p.k. (poprzez art. 109 § 2 k.p.s.w.) stanowi przeciw, iż sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł, jak na wstępie.